

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 15Pc/4/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5719200485
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miriam Štillová
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2019:5719200485.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Martin pred sudkyňou JUDr. Miriam Štillovou v právnej veci navrhovateľa: JD. U., O.. XX.X.XXXX, Z. V. U. Č. XX, XXX XX U. Č., P. V. V. XX, XXX XX O., proti plnoletej osobe (syn navrhovateľa): U. F., O.. X.X.XXXX, Z. V. B. XX, XXX XX M., zastúpený JUDr. Romanom Frnčom, advokátom so sídlom Uralská 11, 040 12 Košice, o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu a iné, takto

rozhodol:

I. Súd s účinnosťou od 1.2.2019 zrušuje vyživovaciu povinnosť navrhovateľa k plnoletej osobe (synovi navrhovateľa), ktorá bola určená rozsudkom Okresného súdu Košice I, č. k. 24C/270/2014-174 zo dňa 13.7.2017 v spojení s opravným uznesením č. k. 24C/270/2014-214 zo dňa 29.6.2018.

II. Vo zvyšku sa návrh zamietá.

III. Žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu 4.2.2019 domáhal jednak zrušenia vyživovacej povinnosti k plnoletej osobe (synovi navrhovateľa), ktorá mala byť určená naposledy rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 7Co/35/2018 zo dňa 28.12.2018, a to ku dňu 1.7.2018. Ďalej sa domáhal, že výživné, zaplatené po ukončení štúdia plnoletej osoby, bude považované za splátku dlžného výživného a súd určuje sumu 70 eur mesačne ako pravidelnú splátku dlžného výživného až do jeho úplného splatenia vo výške 4730 eur podľa rozsudku Krajského súdu Košice č. k. 7Co/35/2018. Svoj návrh odôvodnil tým, že vyživovacia povinnosť bola stanovená naposledy rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 24C/270/2014-174 a to vo výške 70 eur mesačne spolu s doplatkom zameškaného výživného, určeného späťne od 18.6.2013 a potvrdené rozsudkom Krajského súdu Košice č. k. 7Co/35/2018-229 z 28.12.2018. Plnoletá osoba, čiže syn navrhovateľa v roku 2018 v mesiaci máj, jún mal promovať a teda ukončiť štúdium na Teologickej fakulte Košice. Štúdium ďalšieho odboru na tej istej fakulte ukončil v roku 2016. V súčasnej dobe žije a pracuje v Aténach Grécko, kde podľa jeho facebook profilu je zamestnaný v spoločnosti Teleperformance Greece. Vzhľadom k vyššie uvedenému, ako aj veku plnoletej osoby syna navrhovateľa, je navrhovateľ toho názoru, že je po ukončení štúdia schopný sám sa živiť, čo dokazuje i to, že sa zamestnal a teda jeho vyživovacia povinnosť k plnoletej osobe (synovi navrhovateľa) už zanikla. Vzájomná komunikácia s plnoletou osobou nefunguje a preto navrhuje, aby súd vydal tento rozsudok.

2. Podaním zo dňa 6.9.2019 sa plnoletá osoba vyjadrovala k podanému návrhu o zrušenie výživného a uviedla, že s návrhom na zrušenie súhlasí, avšak ku dňu právoplatnosti rozhodnutia súdu o zrušení vyživovacej povinnosti s tým, že nesúhlasí, že by mal navrhovateľovi vracať výživné, ktoré hradil po 30.5.2018 a pokiaľ ide o dlžné výživné vo výške 4730 eur, vyplývajúce z rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Co/35/2018, toto už bolo exekučne vymožené. Čiže akékoľvek návrhy, týkajúce sa

tohto výživného sú bezpredmetné. V ďalšom poukázal na to, že je stále študentom denného štúdia na Teologickej fakulte v Košiciach, o čom predložil potvrdenie a poukázal na to, že aj napriek štúdiu sa mu podarilo zorganizovať tak, že sa zamestnal v zahraničí od 25.1.2019 pracoval v Aténach pre spoločnosť YPIRECIA800 - Teleperformance SA. Neskôr došlo k ukončeniu pracovného pomeru a v súčasnosti pracuje v Krakove v Poľsku. Aj napriek tomu, že stále študuje, nebude od svojho otca požadovať hradenie výživného, keďže si zabezpečil iné svoje príjmy a nemá záujem tak zaťažovať vlastného otca platením výživného. Nesúhlasí s tým, aby bol povinný vracať akékoľvek výživné. Bolo by to v rozpore s dobrými mravmi, keďže jeho otec sa o neho nikdy nezaujímal. Poukázal na ustanovenie § 77 ods.1 Zákona o rodine s tým, že právo na výživné sa nepremičuje, ale možno ho priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Súdna prax sa zhoduje, že za použitia analógie legis platí, že zrušiť výživné tiež možno len od podania návrhu na začatie konania, pričom navrhovateľ požiadal o vrátenie výživného až v návrhu zo dňa 10.5.2019, doručený súdu 16.5.2019. Teda pokiaľ navrhovateľ žiada o vrátenie výživného pred týmto dátumom, na uvedené nemá nárok. Zároveň ospravedlnil neúčast' aj na pojednávaní.

3. Súd vo veci vykonal pojednávanie dňa 30.10.2019 iba za prítomnosti navrhovateľa. Plnoletá osoba ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní.

4. V rámci dokazovania sa súd oboznámil s pripojeným rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. k. 7Co/35/2018 (č. l. 4 súdneho spisu), potvrdením z Teologickej fakulty zo 4.6.2013 (č. l. 3), ako aj potvrdením z Katolíckej univerzity v Ružomberku zo dňa 6.9.2019 (č. l. 30 súdneho spisu), s pracovnou zmluvou (č.l.40 súdneho spisu), pracovnou zmluvou (č. l. 43 súdneho spisu).

5. Podľa § 62 ods.1 zákona č.36/2005 Z. z. o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

6. Súd mal za preukázané, že navrhovateľ mal voči plnoletej osobe vyživovaciu povinnosť určenú vo výške 70 eur mesačne a to rozsudkom Okresného súdu Košice I č. k. 24C/270/2014-174. Bolo preukázané a nebolo to rozporované, dokonca to oznámila plnoletá osoba, že od 25.1.2019 pracovala v Aténach pre spoločnosť YTRECIA800-TeleperformanceERFORMANCE SA, neskôr došlo k ukončeniu a v súčasnosti pracuje v Krakove v Poľsku, avšak si zabezpečila iným spôsobom príjmy, to znamená, že nemá záujem zaťažovať navrhovateľa platením výživného.

7. Súd teda mal za to, že návrh, ktorý bol podaný na súd 4.2.2019 ohľadne zrušenia vyživovacej povinnosti k plnoletému dieťaťu je dôvodný, nakoľko sama plnoletá osoba uviedla, že netrvá a nemá záujem na platení výživného a bolo preukázané, že pracovala od 25.1.2019. Z tohto dôvodu súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zrušil vyživovaciu povinnosť od 1.2.2019.

8. Čo sa týka ďalších nárokov, ktoré si uplatnil navrhovateľ tieto súd zamietol, nakoľko bolo preukázané, že čo sa týka platenia dlžného výživného, toto už bolo vymožené vo výške 4730 eur exekúciami čo potvrdil aj navrhovateľ na pojednávaní a ostatné výroky nemôžu byť predmetom tohto konania. Z tohto dôvodu súd vo zvyšku teda tento návrh zamietol.

9. Pre úplnosť súd uvádza, že rozhodujúce pre zrušenie vyživovacej povinnosti u plnoletého dieťaťa je teda iba zmena pomerov a nie deň podania návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti. V tomto smere boli vydané aj viaceré rozhodnutia a keďže sama plnoletá osoba uviedla, že pracovala od 25.1.2019, súd zrušil vyživovaciu povinnosť od 1.2.2019.

10. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak. O náhrade trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaného ustanovenia zákona tak, že žiadnemu z účastníkov konania nárok na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresný súd Martin.

Podľa § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 62 ods. 1 CMP odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci.

Podľa § 62 ods. 2 CMP odvolacie dôvody možno meniť a dopĺňať až do rozhodnutia o odvolaní.

Podľa § 63 CMP v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

Podľa § 64 CMP zmena návrhu na začatie konania je v odvolacom konaní prípustná.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona. Ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.